

eller dog ialtfald kun faa Dage, førend denne bedrøvelige Rigsdag endelig sluttet, at gjøre Forandringer i det foreliggende Lovforslag, vilde være accurat det Samme som hele Skattens Forkastelse. Jeg vilde derfor, dersom jeg var stemt for noget Eignende, hellere raade til nu at negte dette lille Skattelovforslags Overgang til 2den Behandling. Saa vare vi ialtfald frie for alle Kvaler, istedetfor at vi ved at foretage Forandringer komme ind paa en Række af Kvaler, med Hensyn til hvilke vi ikke vide, naar de ville affjæres ved Rigsdagens Slutning, men som i ethvert Tilfælde ikke ville føre til noget Resultat. Dette forekommer mig aldel's slaaende, og jeg kan derfor ikke Andet end gjentage, at jeg ønsker, at det nærværende Lovforslag maa gaae til 2den og 3die Behandling, og at inden denne sidste hiint andet Lovforslags Skæbne maae være afgjort, forat vi saa ved 3die Behandling af det foreliggende Lovforslag kunne sige enten Ja eller Nei dertil. Det vil da blive et reent og klart Svar paa, om vi ville have en Indkomstskat eller ikke. Hvorvidt man vil have Mod til at negte denne Skat, selv efterat have givet sin Stemme til den Finantslov, der allerede er retsgyldig, er Noget, som Enhver maae afgjøre efter sin Samvittighed, men vi ere ialtfald da paa et reent og klart Standpunkt. — Hvad der nu er at gjøre, er altsaa efter min Opfattelse kun det: at bringe dette lille Lovforslag hen til det Stadium, at de tvende omhandlede Lovforslag forelægges ved Siden af hinanden, saaledes at der ikke bliver anden Forskjel tilbage fra det af os tidligere vedtagne Lovforslag, end at det, der stod i sammes § 1, nu staaer paa et særskilt Papir, en Forskjel, som jeg skal behandle med al den Æthed, som det fortjener.

Tesens: I den Erklæring, som idag er bleven omdeelt, hedder det, at de Forhold, hvorunder vi for Diebliffet ere samlede, ikke ere almindelige. Jeg har bestoværrer i den korte Tid, hvori jeg har havt den Ære at være Medlem af dette Thing, havt den Erfaring, at lignende Forhold som de nuværende have været tilstede, hver Gang i disse 4 Aar Sessjonens Slutning har staaet for Døren.

Der har altid foreligget vigtige Love, som ere komne ind til os med et overordenlig stærkt Tryk fra det andet Things og fra den høitærede Regjerings Side, og det er netop det Selvsamme, der nu er Tilfældet. Dersom den høie Regjering anvendte noget af det Tryk, som Landsthinget sædvanligen i de sidste Dage af en Sessjon er undergivet, paa et andet Sted, saa vilde vi maastee slippe for at være i en efter min Mening saa fortvivlet Situation som den, hvori vi for Diebliffet ere. Det er jo nemlig vist og sandt, at dersom man kommer til det Resultat, at Fædrelandets Vel kræver at give denne Bevilling, som Regjeringen forlanger, saa ophører jo alt Natjonement, saa maae vi gjøre, hvad vor Pligt som Statsborgere kræver, og vi ville da give Alt, hvad der forlanges af os, og altsaa ogsaa gaae ind paa Regjeringens Forslag; men saalænge det ikke har kunnet trænge ind i vor Overbeviisning, at der virkelig er egentlig Fare paa færde ved at hævde Thingsets berettigede Stilling, ligeoverfor Lovgivningsarbejder, saa kan jeg ikke, hvor gjerne jeg end vil føle Regjeringen, beslutte mig til at undlade at hævde denne Stilling. Den Forudsætning, under hvilken det blev vedtaget af Landsthinget, at man vilde gaae ind paa Reglerne for Udskrivning af en Indkomstskat, uagtet man ingenlunde billigede disse, var den, at man kun vilde underkaste sig dette Paaligningsystem een Gang; man fandt, at der vilde fremkomme saamegen Ullighed og spildes saamange Penge og saamegen Tid ved Anvendelsen af disse Regler, saa at man, kun fordi det var et snart forbigaaende Onde, vilde underkaste sig dem, for at lette Regjeringen Sagen. Men det er i Sandhed i høieste Grad ubilligt, at Regjeringen nu vil forlange, at Landsthinget skal fravige ogsaa denne Forudsætning, jeg siger, det er et i høi Grad ubilligt Tryk, der anvendes paa dette Thing, naar Landsthinget ikke engang maa indenfor saa beskedne Grændser have Ret til at gjøre en Mening gjældende. Det kan vel være umuligt, at Følgen af, at man vedtager en saadan Forandring i Loven, vilde være at udsætte selve Indkomstskatten for Fare, men hvorfor da ikke lægge dette Tryk paa det andet Thing, hvorfor ikke forlange af